

bart den Forskjel paa Bibliotheket og Geheime-archivet, at det sidstnævnte fornøftigviis ikke kan benyttes mange Timer om Dagen, men at der imod Bibliotheket burde være tilgængeligt en heel Deel af Dagen og som sagt ogsaa om Aftenen.

Schjern: Jeg maa i Anledning af hvad den ærede sidste Rigsdagsmand yttrede med Hensyn til Faren for Bys bemærke, at jeg dog troer det fra alle Sider anerkjendt — og jeg behøver vistnok mindst i dette Dieblik at dvæle der ved, især da jeg ved en anden Leilighed her har urgeret det stærkt nok — at der vel ikke kunde gøres for Meget mod, at hele den danske Literatur engang gik bort i Luer, og jeg maa derhos dog ansee det for klart nok, at der bestandig bliver en større Fare for Bibliotheker, naar de betjenes ved Bys. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den sidste ærede Taler sagde, at naar der er Varme, saa er der ogsaa Ild; men andre Steder er ogsaa netop der for dette ikke heller Tilfældet, navnlig er det ikke Tilfældet i det bodleianske Bibliothek i Odense; der taales ikke engang Varme, for saaledes, saa meget mere at sikke Bøgerne, og jeg gjentager det, aabenbart er det i alt Fald, at man gjør Faren større, naar der ogsaa skal være Bys tilstede. Forørigt er det min Mening om det store kongelige Bibliothek, at det, naar ellers Spørgsmaalet var om andre Kræfter, tværtimod maaskee snarere kunde trænge til den Slags Kræfter, som den ærede Rigsdagsmand meente, at det havde Overflødighed af, om det maaskee i tidligere Tider end har havt dem tilstrækkeligt.

Winther: Jeg har ikke tænkt paa, at man skulde indskrænke Kræfterne ved det store kongelige Bibliothek, men ligesom den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde jeg troet, at der kunde være Anledning til at betjene sig af endeele simple Kræfter, idet der derved kunde indtræde adskillige Besparelser. Naar det er blevet sagt, at der skulde trænges til flere lærde Mænd derved, saa veed jeg ikke, om dette skulde have sin Grund i den Omstændighed, som den ærede Rigsdagsmand (Schjern), der havde Ordet før mig,

antvarede, nemlig at der ved Bibliotheket er ansat Mænd, der efter alle sædvanlige Beregninger maae antages at trænge til at blive befrieede for slige Arbejder. Naar En af dem er 80 Aar, og Andre nogle og 70, kunde man idetmindste tænke sig, at det var menneskeligt, at de havde færre Kræfter end Mænd i en Alder af 40—50 Aar med deres Kundskaber kunne have, og at altsaa yngre Mænd vilde kunne udøve en større Virksomhed for Bibliotheket. Jeg maa iøvrigt bemærke, at jeg, ved hvad jeg nu har ytret, ingenlunde har villet kritisere de Mænd, der nu ere i Virksomhed, men min Mening er blot den, at det vilde være naturligt, hvis disse Mænd vare svagere end yngre Mænd.

Johansen: Jeg vil blot tillade mig at yttre, at efter min Formening er en stor Deel af de i Loven opførte Lønningsfater ansatte altfor høit; efter min Anskuelse bør man jo ikke blot tage Hensyn til Embedsstanden, men ogsaa til Skatteyderne. Jeg har tidligere i denne Sal tilladt mig at udtale mig i denne Retning, og jeg skal henvise til, hvad jeg yttrede navnlig i sidste Session, da lignende Lønningslove vare forelagte. Dengang tillod jeg mig at stille et Endringsforslag, jeg skal henvise dertil og til mine Udtalelser dengang.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 75 St.

J. M. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at dette Lovudkast henvises til det samme Udvalg, som nys blev besluttet at skulle nedsættes i Anledning af den foregaaende Sag.

Ved den stedsfundne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmigt med 71 St.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udcast til Lov om Lønninger for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd.

(Lovforslaget findes Anhang A. Spalte 627 ff.)